

QUẢNG NGÃI QUÊ HƯƠNG TÔI

Thơ: LÊ VINH NINH

Ảnh: VÕ THẠNH VĂN (Con Nước Sông Trà)

Tiếng võng nhà ai nhịp nương cánh gió
Chiều mênh mông lời mẹ thiết tha buồn
Xao xuyến động vùng xanh bờ cỏ dại
Nửa đời mò theo nhịp sống cô đơn

***

Tôi lớn lên từ những lời ru dịu
Chữ nghĩa thầy, com áo mẹ, công cha
Người thường chỉ những dòng sông bóng núi
Đó, quê tình xanh tiếp điệu dân ca

***

Quê hương tôi gói đầu lên Đá vách
Ngút Trường Sơn sương sớm phủ lưng đèo
Nhạc biển nhớ mây ngàn thương tóc trắng
Rừng chim ca nằm nghe suối xuân reo

***

Sông Trà đỏ, sông Vệ này muôn thuở
Nước giao tình trăng cửa Đại đêm soi
Cổ lũy trối lời dô-ta động sóng
Muối mắm An Kỳ đổi gạo củi nguồn cao

***

Con nhớ mẹ những chiều ngồi đợi gió
Chỉ thom vườn may áo vải An Tây
Và thương em lối mòn xuyên Thạch Bích
Nón chợ Đình nghiêng diêm trắng ngàn cây

***

Giờ nằm lặng nửa hồn đời lưu lạc
Thèm chuyến tàu tung khói đổ về ga
Dáng đưa, đón thả dài theo bóng nắng
Kẻ Hà Nhai, kẻ Thạch Trận, Long Trì

***

Mỗi lần đi là một lần lưu luyến
Mây đỉnh trời Thiên bút rời phê vân
Khoai Long Phụng, đường Ba La dành gởi
Chút hương lòng don – chợ Vạn trao duyên

***

Tàu bỏ Sa Huỳnh, Trà Câu, Châu Ổ
Thôi già từ Thiên ấn những đêm trăng
Giọng hò thoảng ngân Long đầu, Hí thủy
Khuya giảng buồn cô lái ghé Tam Thương

***

Ai về lại trên quê nghèo ta nhớ
Thương xóm làng, thương mẹ góa, con cô
Lòng mong đợi thâu đêm ngừng tiếng súng
Quảng Ngãi trăng tình thơm ngọt phức hương cau

